

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: ER DU EN CHRISTEN? -SPURGTE DU MIG NYLIG

Citation: Aarestrup, Emil: "ER DU EN CHRISTEN? -SPURGTE DU MIG NYLIG", i Aarestrup, Emil: *Emil Aarestrups samlede skrifter*, udg. af Hans Brix ; Palle Raunkjær , C. A. Reitzel, 1976, s. 68. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-aare04val-shoot-workid60270.pdf> (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Emil Aarestrups samlede skrifter

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

ER DU EN CHRISTEN? -SPURGTE DU MIG NYLIG

I

Er Du en Christen? - spurgte du mig nylig -
Hvadeller en fortvivlet Hedning?
Snart til at troe det ene, snart det andet,
Gav mine Ord dig, Glut, Anledning.

II

Jeg tilstaaer dig, at det er længe siden,
Jeg tænkte paa en Sag, saa vigtig,
Og det er vanskeligt paa Øjeblikket
At fatte Distinctionen rigtig

III

Dog eet: paa mine mange Synder troer jeg,
Og paa en Himmel - fast i Blinde!
Men jeg er sandselig, og kan min Lykke
Ei i Protestantismen finde.

IV

Det Hellige maa mine Hænder røre,
Maa med det Jordiske sig blande,
Maa sig forvandle, under mine Bønner,
Til Guddomslegemet, det sande.

V

Saa kan jeg inderligen Een tilbede,

Som jeg har hos mig, i min Nærhed,
Hvis Hjerte banker som mit eget Hjerte,
Og som er fri for himmelsk Særhed.

69

VI

Ja det er klart, jeg har den sande, rette
Fuldendte Tro, som skaffer Naade,
Som tvende saliggjør - som her i Verden
Kan kaldes den catholske, paa en Maade.

VII

Det er min Tro; den har mig opretholdt
I mangen natlig Tvivlens Time,
Naar jeg omkring dit Landsted, Glut, spadseerte
Og turde ei paa Porten kime.